

[Thorkil Kristensen.]

skulde kunne afholdes af en Konto af denne Art, en Konto, der jo er opstaaet ved det, som i dette Forslag er betegnet som „grant“ eller „Gave“. Jeg ved ikke, hvad den nærmere Mening er, og jeg ønsker gerne en Oplysning herom i et Udvalg.

I øvrigt hedder det jo om Restbeholdningen, efter at disse Fradrag er gjort, at den skal der træffes Bestemmelse om Anvendelsen af ved Overenskomst mellem Danmark og De Forenede Stater. At det ikke er noget helt ensidigt til Fordel for Danmark, fremgaar af Pkt. 6, hvor der tales om, at Pengene f. Eks. kan anvendes til Efter søgning af Materialer, som maatte tiltrænges i Amerikas Forenede Stater. Jeg gaar dog ud fra, at det, som det ogsaa fremgaar af Teksten, kun kan ske efter Overenskomst mellem Danmark og De Forenede Stater.

Det hedder endelig i Pkt. 7, at naar man naar frem til den 30. Juni 1952, altsaa ved Slutningen af det, man kunde kalde Marshall-Perioden, skal der, hvis der er en Beholdning tilbage paa den særlige Konto, træffes Overenskomst mellem den danske Regering og den amerikanske Regering om, til hvilke Formaal i Danmark denne Restbeholdning saa skal anvendes. Jeg understreger „til Formaal her i Danmark“. Der kan altsaa ikke blive Tale om at overføre til fremmed Valuta til andre Lande, men jeg vil gerne rejse det Spørgsmaal: Hvad vilde der ske, hvis der ikke kunde opnaas Overenskomst om, hvad denne Konto skulde anvendes til? Lad os antage, at de to Regeringer ikke blev enige om dette; man savner i saa Fald en Bestemmelse om, hvad der skal ske med Kontoen. Den kan naturligvis saa blive staaende, blive ved at være en spærret Konto, men det er klart, at i samme Grad den danske Regerings Dispositionsret over Kontoen indskrænkes, i samme Grad bliver Ordet „Gave“ inadækvat.

Jeg vender mig saa til Artikel V, om hvilken den højtærede Udenrigsminister sagde, at den efter den i Amerika fremherskende Opfattelse er den eneste Bestemmelse heri, som er til Fordel for Amerika. Jeg finder Anledning til om denne at sige, at dens Indhold ikke forekommer mig ganske klart, og jeg maa tilstaa, at Klarheden efter mit Skøn bliver mindre ved, at man læser Bemærkningerne til Konventionsforslaget, og i øvrigt ogsaa nærmest mindre, naar man hører den højtærede Udenrigsministers Tale i Gaar. Det hedder jo i denne Bestemmelse, at den danske Regering vil lette Overdragelsen til Amerikas Forenede Stater af Materialer, som stammer

fra Danmark, og for hvilke Amerikas Forenede Stater har behov af forskellige Grunde. Der tales senere om, at den danske Regering vil træffe de konkrete Forholdsregler, som maatte udkræves i saa Henseende, herunder Fremme af en forøget Produktion af de omhandlede Materialer i Danmark. Det vil med andre Ord sige, at der kunde blive Tale om i givet Fald at føre en anden Produktionspolitik herhjemme, end Danmark maaske ud fra sin egen Interesse kunde ønske, for at lette Overdragelsen til Amerikas Forenede Stater af visse Materialer, men jeg gør den udtrykkelige Tilføjelse, at det jo i Bestemmelsen hedder, at alt dette skal ske med behørig Hensyntagen til Danmarks rimelige Behov til indenlandsk Anvendelse og kommerciel Eksport. Jeg maa forstaa dette saadan, at ogsaa her maa Danmarks egen Vurdering være afgørende. Hvis vi finder, at en vis Produktion og visse Materialer er nødvendige til vor Forsyning, til vor nødvendige Eksport, saa maa vi naturligvis kunne sige, at i saa Fald kan vi ikke lette Overdragelsen af dem til De Forenede Stater. Det maa jo være saadan i et suverænt Land, at det paagældende Lands Organer, naar intet andet siges, træffer Afgørelsen.

Det er klart, at de Forpligtelser, man har paataget sig over for andre Lande, skal man overholde, og vi paatager os jo, jeg havde nær sagt daglig, at foretage visse Leverancer til bestemte Lande. Vi har forpligtet os til at sælge saa og saa meget Smør til England, vi har forpligtet os til at sælge saa og saa meget Smør til Sovjetunionen o. s. v., o. s. v., men jeg forstaaer, at der ikke her er Tale om bestemte Forpligtelser i samme Betydning, hvad der jo heller ikke kan være, naar det er aftalt saa generelt, som det her er formuleret. Det er under Hensyn hertil, at jeg finder det uheldigt, naar der i Bemærkningerne Side 30, Sp. 2, staaer, at i Henhold til Artikel V paatager den danske Regering sig under passende Hensyntagen til Hjemmemarkedets Behov og den normale Eksport at sælge eller paa anden Maade afhænde saadanne Varer, som produceres i Danmark, o. s. v. Jeg kan ikke se, at vi paatager os nogen Art af konkret Salgsforpligtelse ved det, der her er foregaaet. Det eneste, vi paatager os, er, i det Omfang det kan forenes med vort eget Behov til Hjemmemarkedet og til Eksport, at lette Overdragelsen af forskellige Ting, men jeg ønsker gerne en Erklæring om, at der naturligvis ikke herved er paalagt os nogen Art af konkret Salgsforpligtelse.

De Oplysninger, der er Tale om i Artikel VII, havde jeg tænkt at gøre visse